

Príbeh o Ester

Voľba novej kráľovnej

Ester 1–2

Asuer (gr. Xerxes — pozn. prekl.) bol panovníkom perzskej ríše. V hárme mal veľa žien, ale ani jedna nemohla zaujať miesto prvej kráľovnej Vasti, ktorú s hanbou vyhli.

Odvážila sa kráľovi vzoprieť, keď jej prikázal ukázať svoju krásu pred hosťami na kráľovskej hostine. Kráľova pýcha bola ešte stále zranená.

„Daj si doviest' z celej ríše všetky pekné devy a vyber si novú kráľovnú,“ radili mu jeho kniežatá.

Mardochej bol Žid, ktorý ešte stále žil v Babylone. Ako mnoho iných, ani on sa nevrátil s prvou skupinou zajatcov do vlasti.

Adoptoval svoju krásnu neter Ester, lebo bola sirota. So skupinou dievčat ju poslali do paláca, aby sa zúčastnila na výbere.

„Nikom nepovedz, že si Židovka,“ radil jej Mardochej. Komorník, ktorý dozeral na dievčatá, si Ester obľúbil. Bola jemná a milá. Správala sa skromne a neočakávala, že sa všetko bude krútiť okolo nej.

Mardochej prišiel na dvor, aby mohol byť svojej neteri nablízku. Ester sa smela zdržiavať len v dome žien, no Mardochej sa prechádzal vonku hore-dolu a striehol na

príležitosť, aby sa jej mohol spýtať, ako sa má.

Medzitým vodili ku kráľovi jedno dievča za druhým.

Len čo Asuer uvidel Ester, vedel, aká bude jeho voľba.

„Táto deva sa stane novou kráľovnou,“ oznámil. Ester sa potešila, no zároveň mala obavy.

Kráľ bol totiž tvrdohlavý a nestály. Vedela, že sa mu môže hocikedy znepáčiť, ako sa to stalo predchádzajúcej kráľovnej.

Medzitým dostal Mardochej miesto v kráľovskom paláci, takže sa mohol s Ester ľahšie dohovoriť.

Jedného dňa sa dozvedel o sprisahaní proti kráľovi.

Rýchlo odovzdal správu Ester a ona to oznámila kráľovi. Zločincov chytili a odsúdili. „Zapíšte túto udalosť na listinu a vložte do kráľovských letopisov,“ prikázal kráľ.

Sprisahanie proti Židom

Ester 3–4

Aman, povýšený nad iné kniežatá kráľa Asuera, bol sám so sebou spokojný. Bol najdôležitejším mužom hneď po kráľovi, a to mal aj každý vedieť.

Všetok ľud aj kráľovi služobníci sa mu klaňali až po zem, keď prechádzal okolo nich. Iba jeden človek nie, Mardochej.

„Prečo sa neklaniaš Amanovi?“ spytovali sa ho ostatní.

„Som Žid,“ odpovedal Mardochej. „Tú česť neprejavím nikomu, len Bohu.“

Aman sa veľmi rozhneval. Rozhodol sa, že nielen Mardocheja, ale celý židovský národ vyhubí.

Astrológov požiadal, aby vypočítali vhodný deň na uskutočnenie tohto plánu. Potom išiel ku kráľovi Asuerovi.

„Kráľ môj,“ povedal, „v tvojej ríši žije národ, ktorý nedodržiava tvoje zákony. Vydaj rozkaz, aby dali všetkých v mnou určený deň zahubiť. Keď to urobíš, prinesiem ti veľký poklad.“ Aman mal totiž v úmysle ukradnúť zlato a striebro Židov.

Kráľ súhlasil. Spečatil Amarov návrh, pisári vyhotovili listiny, ktoré poslali do všetkých častí ríše. Mardocheja i ostatných Židov to vydesilo. Postili sa a modlili.

Mardochej poslal kráľovnej odkaz, v ktorom jej oznámil kráľov rozkaz.

„Choď za ním a prihovor sa za nás,“ píše jej.

No nebolo to také jednoduché, ako si myslel. „Každý, kto predstúpi pred kráľa bez zavolania, môže zahynúť,“ odpovedala Ester.

„Netrúfam si k nemu ísť bez pozvania. Už je to mesiac, čo ma kráľ nezavolať, možno už nie je so mnou spokojný.“

Mardochej vedel, že Ester je ich jediná nádej. „Či nevieš, že potom zomrieš aj ty?“ spytoval sa. „Máš židovský pôvod a zahynieš aj ty. Možno, že si sa stala práve preto kráľovnou, aby si zachránila svoj národ.“

Kráľovná prosba

Ester 4—6

Aj kráľovnú Ester pochytil smrteľný strach a hľadala útočisko u Boha. Vrucne ho prosila o pomoc. Potom šla ku kráľovi. Ak bude mať dobrú náladu, vystrie proti nej zlaté žezlo, a to bude znamenať, že je zachránená. Ester žiarila kvitnúcou krásou, jej tvár bola očarujúca a veselá, ale srdce jej zvierali obavy.

Kráľ sedel na tróne, odetý v prepychovom rúchu zdobenom zlatom a drahokamami. Keď zbadal Ester, už-už sa nahneval, ale pri pohľade na jej krásu s úsmevom vystrel proti nej žezlo a spýtal sa jej, čo si želá. Ester odvetila: „Ak by sa kráľovi páčilo, nech ráci prísť s Amanom dnes na hostinu, ktorú som pripravila.“

Kráľ i Aman sa potešili a prišli.

Ako tak sedeli pri víne, opýtal sa kráľ Ester: „Máš nejakú prosbu? Splním ju, aj keby to bola polovica kráľovstva, dostaneš ho.“ Ester odvetila: „Zajtra opäť urobím hostinu. Prosím ťa, príď a prived' aj Amana. Potom ti oznámim svoje želanie.“

Aman odchádzal domov veselý a s dobrou náladou. Tešil sa pocte, že ho Ester pozvala spolu s kráľom. No jeho šťastie kalila myšlienka na Mardocheja, ktorý pred ním nepadal na kolena. Jeho žena mu poradila, aby dal postaviť šibenicu a aby ráno kráľa poprosil o dovoľenie Mardocheja obesiť. Amanovi sa nápad veľmi zapáčil a hneď rozkázal šibenicu postaviť.

V tú noc nevedel kráľ zaspáť a dal si čítať z kráľovských letopisov. Opäť si vypočul správu o sprisahaní proti nemu a ako ho Mardochej prekazil.

Hneď ráno si dal zavolať Amana a spýtal sa ho, čo má urobiť s človekom, ktorého si kráľ chce osobitne uctiť. Aman sa domnieval, že ide oňho.

Preto kráľovi povedal: „Daj priniesť kráľovské rúcho a koňa, na ktorom inokedy sám jazdíš. Muž nech vysadne na koňa a najvyššie knieža nech ho prevedie cez námestie, aby každý videl, akú česť mu kráľ preukazuje.“

Kráľ odvetil: „Rýchlo všetko priprav a doveď aj Žida Mardocheja! Obleč ho a preved' ho cez mesto!“ Aman urobil, ako mu prikázali, a trpko sklamaný sa vrátil domov.

Deň hodný spomienky

Ester 7—8

Na Esterinej druhej hostine mal Aman stiesnenú náladu, ale kráľ bol dobrej mysle. Usmieval sa na Ester a potom sa jej spýtal: „Čo si želaš, kráľovná Ester? Dostaneš všetko, čo budeš chcieť, dokonca aj polovicu kráľovstva.“

„Prosím iba o môj život a život môjho národa, kráľ môj,“ pokojne odpovedala Ester. „Pre nenávisť jediného muža bol celý môj národ odsúdený na smrť.“

„Kto sa odvážil niečo také urobiť?“ nahnevane sa spýtal kráľ.

Ester ukázala na Amana, ktorý tam sedel bledý a nemý.

„To je ten muž!“ povedala.

Rozhnevaný kráľ vyskočil, vybehol do záhrady a rýchlym krokom ju premeriaval od jedného konca po druhý a späť. Aman padol kráľovnej k nohám a žobral o milosť, no kráľ sa vrátil a skríkol: „Ako sa opovažuješ osloviť kráľovnú?!“

„Aman už postavil šibenicu vyššiu ako mestský múr a chce obesiť Mardocheja,“ oznamoval kráľovi sluha.

„Tak obeste Amana!“ zvolal kráľ.

„A Mardochej bude namiesto neho prvým ministrom.“

Amana, polomŕtveho od strachu, vyvliekli z miestnosti.

Potom Ester prosila kráľa, aby zrušil svoj rozkaz o poprave všetkých Židov.

„Rozkaz, ktorý raz vydám, už nikdy nemôžem zrušiť,“ odvetil Asuer. „Ale môžeš k nemu pridať, čo chceš, a ja to spečatím.“

Mardochej vydal dodatok k rozkazu, ktorý všetkým Židom poskytoval právo, aby sa v deň, keď ich mali zavraždiť, mohli ozbrojiť.

Keď napokon nadišiel ten deň, ľudia dostali strach Židov napadnúť. Vedeli, že Mardochej a Ester k nim tiež patria a požívajú ochranu kráľa. Židia sa radovali, výskali od šťastia. Znovu nadobudli uznanie. Nikdy nezabudli, s akou odvahou Ester riskovala život za ich národ.

